

Inserati se sprejemajo in velja trisopna vrsta:

8 kr., če se tiska 1krat,
12 " " " " 2 "
15 " " " " 3 "

Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi

se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Naročnino prejema opravništvo administracija) in ekspedicija na Starem trgu h. št. 16.

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto . . . 10 gl. — kr.
za pol leta . . . 5 " — "
za četrt leta . . . 2 " 50 "

V administraciji velja:

Za celo leto . . . 8 gl. 40 kr
za pol leta . . . 4 " 20 "
za četrt leta . . . 2 " 10 "

V Ljubljani na dom pošiljan velja 60 kr. več na leto.

Vredništvo je na Stolnem trgu hiš. št. 284.

Izhaja potrikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto.

Sodnijska obsodba pa vladino pojasnilo.

Iz Selc se nam poroča, da Nace Semen, kterega so bili žandarji 4. februarja pri rubljenji zarad šolskih zamud prijeli in odpeljali v Loko, je od tamošnje okrajne sodnije obsojen na 7 dni zopora poostrenega z enim postom, češ, da se je pregrešil zoper javne vredbe in naprave. Vzroki, na ktere se opira ta obsodba, ki je izvirno pisana v blaženi nemščini, — ker so menda Selce tam kje daleč na Nemškem in zatoženi Selčani trdi Nemci — se v slovenskem prevodu glase tako-le:

„Vsled pismenega povelja c. kr. okr. glavarstva v Kranju je prišel c. k. okrajni tajnik Anton Walland iz Kranja 4. febr. t. l. v Selce in ž njim žandarji, da bi, ako bi bilo treba, eksekutivno z rubljenjem in vzetjem premakljivega blaga prisilili več družin plačati že dalj časa dolžno denarno kazen, ker so njih otroci neopravičeno šolo zamujali.

Med drugimi je imel iztirjati Ant. Walland enako denarno kazen 1 gl. 50 kr. tudi pri gostaču Fr. Weberju iz Selc.

Ko je pa Anton Walland v Fr. Weberjevem stanovanju s pomočjo žandarjev, namreč žandarmerijskim nadzornikom Mih. Payerjem in žandarjem Feliksom Dragerjem in okrajnim slugo Primožem Polancem iz Selc, hotel to povelje spolniti, in se je nazoča žena Mica Weber branila z lepo kazen plačati, so zarubili omarino pregrinjalo. V tem času pride v to stanovanje posestnik Nace Semen in reče komisiji, da je on hišni gospodar in da tukaj nima nobeden ničesar iskati in vzeti.

Okrajni tajnik Anton Walland zapove Nacetu Semenu dvakrat, da naj gre iz sobe in da naj jih nikar ne moti pri vradnem poslu.

Ker pa to ni nič pomagalo, so Naceta Semena zvezali in še le potem, ko so ga odpeljali, je okrajni tajnik Walland mogel z gostačem Fr. Weber-jem, ki je bil med tem domu prišel, z lepo vradni posel spomiti.

Da se je vse tako vršilo, kakor je tukaj popisano, je dokazano s tem, ker so to s prisego potrdili navzoči Mih. Payer, Feliks Drager, Primož Polanec in c. kr. okrajni tajnik Anton Walland.

Objektivno se je toraj s tim činom ravnalo zoper javne naredbe in javno postopanje v smislu §. 314, za tega del je Nace Semen za krivega spoznan, kar se je povzelo iz besed prič, ktere so vse s prisego potrdile.

Kazen je po §. 314 odločena z zaporom do enega meseca. Kazen poostri, ker se je s tim činom dalo očitno pohujšanje, zmanjšuje pa je ničesar ne §. 362—lit. h. ztg. Kazen je toraj okoliščinam primerna.

Druge sodbine določbe se opirajo na navedene točke postav.

H koncu naj se še tukaj omeni, da so, zatoženi Nace Semen in njegove opravičevalne priče, Mica Weber, Magdalena Rant in Mina Semen, ktere pa sicer nikakor niso mogle navedenega kazni vrednega obnašanja ovreči, posebno to povdarjali, da se je pri zaporu Nace Semenovem v Selcah dotični žandar mnogih nepostavnost krivega storil, ker je namreč Naceta Semena s puškinim batom večkrat brez potrebe udaril in zlasti Magdaleno Rant iz Selc enkrat tako s pestjo počil po ustih, da je vsled tega dalj časa krv pljuvala.

Na te okolišine, ktere nimajo nobenega vpliva na prestop, zavoljo kterega je Nace Semen kazni vreden, se ne more ozir jemati po civilnem zakoniku, ker se žandarji, ako so se v resnici enacih nepostavnost krive storili, sodijo po vojnem kazenskem zakoniku.

Sicer je pa, kakor je žandarmerijski načelnik iz Loke, stražni nadzornik Mih. Payer, rekel, to ravnanje dotičnega žandarja žandarmerijskih komandi že naznanil, da ga bode preiskovala, in če bo treba, kaznovala.

Konečno, ker se je Nace Semen pri današnji glavni obravnavi moral večkrat opominjati, da naj se pred sodbo dostojno obnaša, in je vendar, celo med slovesno prisego prič, s samovoljnim govorjenjem vradno opravilo motil, je razvidno, da je 6 ur trajajoči zapor, kterega mora precej po glavni obravnavi nastopiti, po §. 182 k. pat. 3. maja 1853 Nr. 81 popolnem postavno določen.“

V L o k i 22. sušca 1875.

Dr. Gestrin m/p.
Potrato m/p.

Nikakor se ne držnemo kritikovati sodnijske obsodbe. Je-li ta opravičena ali ne, pokazalo se bo pri deželni sodnji ljubljanski, pri kateri se je Nace Semen zarad nje pritožil. Za nas je ta obsodba zanimiva in pomenljiva v drugem oziru. Slavna deželna vlada je na selška dopisa v številu 22 in 33 Slovenca odločno trdila, da ni res, da bi bili žandarji neki ženi nastavili gole bajonete, neko drugo pa žandar udaril po ustih, da je kri pljuvala, „da je marveč z mernemu in taktnemu postopanju teh žandarjev pripisovati, da iz razuzdanosti ni postala kaka posilnost.“ Okrajna sodnja loška o tej reči sodi vse drugače. Ona ne taji tega, marveč v obsodbi Naceta Semena naravnost pravi, da zatoženec in njegove priče so najbolj povdarjali to, da se je dotični žandar krivega storil mnogih nepostavnost, da je namreč Naceta Semena večkrat brez potrebe udaril s puškinim batom, in zlasti Magdaleno Rant enkrat tako

Hanani,

ali

poslednje dni v Jeruzalemu.

(Spisal E. Guenot — poslovenil F. Jaroslav.)

(Dalje.)

Dva dni potem motala se je iz mesta mala družba kristijanskih izseljencev pod načelnštvom Hananija in Nahamanija. Krenili so proti Masfi. Premožen kristijan blizo doma Esenčevega ponudil je jim svojo hišo. Proti večeru dospeli so izseljenci v mesto Masfo, in še tisti večer hoteli so priti do doma Esenčevega ter prenočiti pri tovariših Hananijevih.

Potoma pripovedal je Hanani dogodke, ki so se bili dogodili v tem mestecu. Masfa s stolpi in trdnim obzidjem opasana je doživela zgodovinskih dni. V Masfi molil je Samuel za Izraelce, in od tukaj premogel je Filistejce.

Tu je Juda Makabejec zbiral svojo vojno, ko so 164. leta pr. Kr. Sirci nakanjali pogubiti narod judovski, in tu so imeli Izraelci molišče, dokler so gospodovali pogani v Jeruzalemu. Juda in vojna njegova se je postila tiste dni, ogrinjala se s spokorno obleko, pepelila s pepelom in razparovala obleko svojo. Le-sem so prinesli duhovniki lišp, ki je jim rabil v tempelju, ter so s tem priprosevali Najvišega, naj pomore, da se zopet prične obhajati služba božja. S krepkim glasom govoril je Juda: „Gledi, pogani so se zbrali na nas, da nas ukončajo; ti veš, kaj nakanjajo zoper nas. Kako moremo obstati pred njih obličjem, če nam ti, o Bog, ne pomoreš?“

Po molitvi naznanilo je mu pet angelov, da bo premogel sovražnika.

To in drugo pripovedoval je Hanani, ko so stopali skoz dolino masfiško. Kraj ta bil je ves tak, kakor Esenci, in je človeka nehoté vtopil v resnobnost.

Hanani in kristijanje so srečno dospeli v hišo, v kterej so stanovali pustinjaki masfiški, in kateri so preprijazno sprejeli potnike. Vsi od kraja bili so te vere, da Hanani že leži v črnej zemlji. Rozložil je jim tedaj, kaj se je mu bilo pripetilo o velikonočnih praznikih: da ga je bil zavraten morilec napal in ranil, da je bolehal, da se je pokristijanil in mašnik postal. Pri tej tako ugodnej priliki razložil je svojim prijateljem tudi vero Kristusa križanega; gladko in krepko je govoril, in ker je seme Kristusovega nauka padalo na plodno prst pri teh možéh, zato so precej mnogi sprejeli sv. vero in prosili pokrstenja.

Med tem je Karikelj s pomočjo Jonadabovo prejel v Jeruzalemu po vseh pravniških pravilih sostavljeni sodnišk odlok, da po smrti Eleazarjevej vse premoženje pripade njemu zato, ker je bil naznanil sodnji, da Eleazar je kristijan, in ker njegova pokristijanjena deca postavno ne morejo nastopiti dedine. S tem sodniškim odlokom hitel je Grk na dom Eleazar-

— Cerkev oropana. Iz Ptuja se nam piše: V noči med 7. in 8. aprilom oropana je bila cerkev sv. Trojice v Halozah blizu Ptuja. Hudobneži so odnesli vse, kar so le mogli dobiti; med drugim, žali Bog! tudi ciborij in monstranco s presv. rešnjim Telesom. Od sv. hostij ni ne duha ne sluha, — sam Bog ve, kaj so ti zakleti tolovaji ž njimi storili. Koga ne bi srce zabolelo, kedar gleda in čuje, kako strahovito se dandanes množijo enaka bogokletna hudodelstva!

Pojasnilo.

Na napad v „Slovenca“ št. 42 10. aprila t. l. previdim svoj pogrešek neudeleževanja pri volitvi za narodno stran; ni pa res, da bi bil prišli volilcema vrata pokazal, čeravno me je bilo žuganje hudo razdražilo.

M. Gerber.

Poslano.

Mestni magistrat bi mi pač vprašali, ali „požarna straža“ svoje izlete poprej naznani mestni policiji, kakor to postava veleva in kar se od slovenskih društev tirja, in kako se s postavnimi določbami in nepristranostjo vjema, da sme požarna straža ob nedeljah ob pol treh popoldne, to je ob času popoldanske službe božje, z godbo po mestu hoditi, ko se „Sokolu“ še skupni izhod iz mesta prepoveduje? Ali je bilo načelnistvo „požarne straže“ zaradi takih nenaznanjenih spektakelnov že kdajk policiji poklicano in kaka je bila kazen, ki se mu je zaradi tega prestopa društvenih postav naložila?

Več meščanov
ki vedó, kako se s „Sokolom“ ravna.

Gospod vrednik!

Ker mi je prišlo na sluh, da gospod Matija Gerber natolcuje mene za pisalca spisa „O ljubljanskih mestnih volitvah“ v listu 42. cenjenega časopisa „Slovenca“, Vas prosim objaviti, ali sem jaz pisalec omenjenega članka, ali ne?

V Ljubljani 11. aprila 1875.

Josip Regali,
mizar.

Vredništvo potrди, da omenjenega članka ni prejelo od gosp. Regalija, ampak od neke druge strani. Članek je bil s prva silno oster in smo ga omehčali, kar se je dalo, ker ni imel biti popolnoma obsodba, ampak le nekako svarilo. Ker g. Gerber v „Pojasnilu“ upanje razodeva, da v prihodnje bo trdil dolžnost, kakoršno ima mož do naroda, od kterega dobliva najglavniši svoj zaslužek, toraj ga mi tudi zdaj še prav toplo priporočujemo slavnemu občinstvu in duhovščini slovenski, zlasti ker je sicer v vsakem oziru pošten in zanesljiv. A če hočemo vkrepiti se, moramo od prijatlov svojih zahtevati, da se nam v odločilnih trenutkih ne odtegujejo ne le sami, ampak da skušajo pridobiti nam še drugih prijatlov, pri kterih imajo kaj vpliva in veljave.

Umrlí so:

6. aprila. France Leben, gostača sin, 14 l., za vodenico. — Antonija Stuk, sirota, 3 l., za pljučno sušico.

7. aprila. Franjo Rudež, grajšček, 52 l., za mrtvoudom. — Marija Dimic, inšt. reva, 72 l., za oslabiljenjem. — Jože Polšar, davkar, 67 l., za mrtvoudom. — Matija Jama, usnjar 37 l., za pljučno sušico. Janez Habič, delavec, 63 l., za rakom v želodcu.

8. aprila. France Senovič, mizar, 66 l., za možg. mrtvoudom. — Albina Prosenec, trg. nadzornika otrok, 3 l., za razlivom v pljuča. — Jože

Lukman, vpok. vrad. hranilnice. — Gošper Slabe, priv. pisac, 45 l., za sušico.

9. aprila. Janez Gula, sluga, 61 l., za rakom v grlu. — Marija Hafner, gostilničarja žena, 44 l., za prsno vodenico. — France Jenko, vžitn. nadzornika otrok, 4 m., za drisko.

11. aprila. Anton baron Schweiger, 25 l., za vodenico. — Janez Perko, c. k. dež. sodnije svetnik, 72 l., za oslabiljenjem.

Eksekutivne dražbe.

15. aprila. 3. Jan. Petrič-ovo iz Velesovega (2373 gl.), v Kranju.

16. aprila. 3. Mat. Kraševc-ovo iz Bušine vasi (780 gl.), — 3. Marko Logar-jevo iz Trnovca (1640 gl.), obe v Metliki. — 3. Jan. Meršnik-ovo iz Biten (1100 gl.), — 3. Mart. Penk-ovo iz Parij, — 2. Žane Heršček-ovo iz Prema (1100 gl.), — 2. Tone Knafelc-ovo iz Zagorja (1668 gl.),

vse v Bistrici. — 3. Jan. Črnivec-ovo iz Ručice (1068 gl.) v Litiji. — 3. Jan. Debevc-ovo iz Razdrtega (4179 gl.), — 3. Jož. Koman-ovo iz Razdrtega (1540 gl.), obe v Senožečah. — 3. Andr. Bratoš-ovo iz Kalc (400 gl.), — 2. Andr. Stegu-vo iz Kala (1690 gl.), — 2. Fr. Sluga-vo iz Bukovja (440 gl.) — 2. Jož. Vovk-ovo iz Prema (1100 gl.), vse v Postojni. — 2. Peter Koritnik-ovo iz Cerkelj v Kranju.

17. aprila. 3. Jan. Ogolin-ovo iz Krvavega vrha (2695 gl.), — 3. Ive Orlič-ovo iz Kriške vasi (3295 gl.), obe v Metliki. — 3. Dav. Selan-ovo iz Studenega (180 gl.), v Postojni. — 2. Leop. Straser-jevo iz Kamnika (1853 gl.),

Telegrafične denarne cene 12. aprila.

Papirna renta 71.—. — Srebrna renta 75.15. — 1860letno državno posojilo 112.25 — Bankine akcije 959. — Kreditne akcije 240.—. — London 111.20 — Srebro 103.30. — Ces. kr. cekini 5.23. — 20Napoleon 8.88.

Naznanilo.

Predstojništvo c. kr. ženske kaznovalnice v Begnjah na Gorenjskem daje na znanje, da vse vrste ročnih del, to je pletenje, šivanje, vezenje (stikanje) in predenje, po najnižjih cenah izvršuje. (31—1)

Predstojništvo c. kr. ženske kaznovalnice v Begnjah dne 8. aprila 1875.

Pravi rudečkasti korun (krompir),

cent po 4 gold. — in

pravi Holsteinski zgodnji korun

cent po 2 gold. 50 kr. se dobiva pri oskrbnistvu vrta „kmetijske družbe“ v Ljubljani. Da ne bo ogoljufan, naj se vsak oglasi naravnost do oskrbnika gosp. Fr. Schollmayra, v Ljubljani na Bregu hiš. št. 192. (30—2)

Učenec,

ki je zdelal spodnjo gimnazijo, se sprejme v tukajšnji lekarni (apoteki). Pojasnila daje anončni bureau v Ljubljani, knježev dvor (Fürstenhof) št. 206 (27—3)

Gabriel Piccoli, lekar „pri angelju“ v Ljubljani, dunajska cesta,

(32—32)

priporoča slav. p. n. občinstvu sledeče uže občno znane zdravniške droge:

Anatherinova ustna voda in zobni prah. Od vsake zobne in ustne bolezni obvaruje vsakdanje rabljenje moje ustne vode in mojega zobnega prahu. kajti ta dva produkta služita osobito za to, da se ojači zobno meso, da se odpravi gobasto zobno meso, da se hrani zdravilni duh sape in naravna barva zob, da se zavarujejo pred kostnim jedenjem, pred zobnim kamenom, ki je zobni glazuri tako nevaren. **Cena flaše ustne vode 60 kr., škatlja zobnega prahu 40 kr.**

Izleček iz Chine in Coke. Najboljši dozdaž znani želodčni likér; pospeši cirkulacijo, olajša prebavljivost, in poda različnim organom in členom novo moč in novo življenje. **Cena flaše 80 kr.**

Nezmotljivo sredstvo proti mrzlici, gotovo zdravilo proti vsaki prenehovalni bolezni. Vsepeh mojega zdravila je pa izkušena istina, in vsak bolnik, ki bo sam na sebi to zdravilo poskusil, se bode vesel prepričal, da je najkrepkejša in najgotovnejše sredstvo zoper mrzlico med vsemi dozdaž znanimi. **Flaša velja 80 kr.**

Pravo norveško dorševo jetrno olje, naravnost iz Bergena v Norvegiji naročeno. Posebno se rabi to dorševo olje proti revmatičnim bolečinam, protinu, pred vsem pa proti škrofeljnom protí sušici, kroničnim izpuščajem na koži in nervoznim bolečinam. **Cena originalne flaše 80 kr.**

Pravi Seidlitzev prah, 1 tucat škatljic 7 gold, posamne 80 kr.

Pravo borovniško žganje s soljo, 1 flaša 50 kr.

Voda lancasterske lilije (Lancaster's Lily-Water.) Ta voda dá koži nenadejano belost in mehkost, jo obvaruje prezgodnjih gub ter naredi, da vido- ma zginejo. Dalje se rabi, da se preženo pege in mozoli, in se ozdravi naglo poka, ktere se naredo zaradi suše ali negladka. Z eno besedo, ta voda je pravi zaklad za toseto, zaradi česar jo po pravici vse dame, kterim je za lepoto mari, visoko cenijo in rabijo. **Cena flaše 1 gold.**

Naročila zunaj Ljubljane na vgoraj imenovane droge, kakor tudi na vsa druga zdravila se, če mogoče, s vračajoco pošto proti poštnemu povzetju izvršujejo. Stroške za embalažo in ekspedicijo i. t. d. nagradijo gospodje komitenti.